

mere aktivt ud og tilbyde sin bistand, når det ulykkelige er sket, at en persons ægtefælle er død.

Vi var med i nogle af aftalerne sidste år, men vi stemte selvfølgelig imod den del, der helt klart gik ud på at stjæle nogle penge for at finansiere et politiforlig. Vi syntes, det var uanstændigt, og det var også en sammenblanding af ting, der ikke havde noget med hinanden at gøre. Jeg forundres også stadig over, at partier, der siger, at de går ind for mere velfærd, bare uden videre tog nogle penge uden samtidig at sørge for, at der på anden måde skete en forbedring for personer med ringe indkomst, der kommer ud for et dødsfald. Men sådan har nogle partier det altså, og det er så deres valg.

Vi har den opfattelse, at man bør se nøje på, om man kan forbedre efterlevelseshjælpen, og jeg er meget glad for de tilsagn, der er kommet fra både socialministeren og de andre partier, der var med til at lave efterlevelseshjælpen, om at vi i fællesskab så hurtigt som overhovedet muligt og selvfølgelig fuldt finansieret sørger for at få efterlevelseshjælpen forbedret på de områder, hvor den trænger til forbedring. Det ser vi frem til.

Børge Klit Johansen (KRF):

Jeg skal ganske kort forholde mig til det skattemæssige, nemlig B 135, og fortælle, at eftersom Kristeligt Folkeparti stemte imod afskaffelsen af det dobbelte personfradrag for den efterlevende ægtefælle, vil vi naturligvis støtte B 135.

Frank Dahlgaard (UP):

Blot ganske kort: Jeg havde det rigtig dårligt i december 1999, da vi dels bevilgede os selv her i Folketinget en ordentlig lønforhøjelse på 22 pct. og samtidig, jeg havde nær sagt, plyndrede folk, som havde mistet deres ægtefælle, og skar ned dér. Det var ikke særlig sjovt. Jeg stemte imod begge forslag, og det siger sig selv, at på den baggrund er jeg positivt indstillet over for disse forslag, vi behandler nu.

Formanden:

Ordføreren for forslagsstillerne, fru Aase D. Madsen.

Aase D. Madsen (DF):

Folketinget var den 17. december 1999 bestemt ikke i julegavehumør, for det var den dag, den såkaldte dødepakke, som man med rette kan kalde en hadepakke, blev vedtaget.

I Dansk Folkeparti var vi enige om, at det var en skammens dag. Det var totalt uforståeligt for os, at regeringen og flertallet for det første standsede afdødes pension fra dødsdagen, for det andet indførte en tilbagebetalingspligt, for det tredje fratog ægtefællen de 3 måneders efterlevelsespension, og for det fjerde ophævede det dobbelte personfradrag i dødsåret. Alt dette skete for at få finansieret politiforliget, men til gengæld fik ægtefællen eller samleveren mulighed for med hatten i hånden at gå op til kommunen og få tilkendt en trangsbestemt efterlevelsesyndelse eller måske et personligt tillæg efter kommunens skøn.

Det opleves som belastende og ydmygende, at man nu umiddelbart efter dødsfaldet skal udfylde udviklede skemaer til kommunen for eventuelt at kunne få denne ydelse. Det er da en svær situation, og det er en situation, hvor den efterlevende efter Dansk Folkepartis mening burde have et krav på i den første tid efter dødsfaldet at have den tryghed, det giver, at de første 3 måneder bliver de økonomiske vilkår ikke ændret, for de store, faste udgifter ændrer sig jo ikke fra dødsdagen. Husleje, forsikringer, tv-licens osv. skal stadig betales, og det har derfor vakt stor harme og er blevet kaldt ligrøveri, at den hidtidige automatisk udbetalte efterlevelsespension er blevet erstattet af efterlevelseshjælpen, hvor aftrapningsordningen gør et voldsomt indhug i de 10.000 kr. selv ved beskedne indkomster.

Jeg ved godt, at denne form for efterlevelseshjælp er en forbedring for nogle grupper, der ikke er pensionister og samlevende, og disse forbedringer vil Dansk Folkeparti naturligvis ikke røre ved. Men den forbedring skal ikke ske ved at fratage andre efterlevende grupper 3 måneders efterlevelsespension i en situation, som lige efter dødsfaldet er meget sårbar.

På den skattemæssige side faldt det dobbelte personfradrag væk, og det betød ifølge Ældre Sagens høringssvar til dødepakken, at 23.000 efterlevende ægtefæller i gennemsnit ville få en merskat på ca. 8.700 kr. Dette forslag fik da også mange af Folketingets partier til at stemme imod denne del af dødepakken.

Alt i alt håber Dansk Folkeparti, at vi med dette forslag så at sige kan få vendt hele løvbøtten og gøre dødepakken mindre belastende for mennesker i sorg. Det kan måske ske i samarbejde med ældreorganisationerne, for det er jo her, problemerne med dødepakken efterfølgende